

فصلنامه علمی دانشجویی زبان روسی دانشگاه الزهراء (س)

سال هفتم - شماره هجدهم - بهار ۱۳۹۹

Братья Кирилл и Мефодий — славянские просветители, создатели славянской азбуки. Их азбука «кириллица» легла в основу русского алфавита.

Во имя Аллаха

فصلنامه علمی دانشجویی زبان روسی دانشگاه الزهراء (س)

شماره هجدهم - بهار ۱۳۹۹

Содержание

1. Русские народные песни	1
2. Волк на псарне	7
3. Телефильм « Тихий Дон»	10
4. Российская государственная библиотека Имени Ленина	13
5. Санкт-Петербург _ крупный центр науки и образования	17
6. Достоевский Федор Михайлович	20
7. И скучно и грустно	25
8. Розовое озеро в Сенегале	27
9. Зной одиночества	33
10. Ответы кроссворда	34

صاحب امتیاز:

انجمن علمی دانشجویی زبان روسی دانشگاه الزهراء (س)

مدیرمسئول و سردبیر:

مطهره حسنی

کارشناس نشریات:

زهرا وزیری

استاد راهنما:

دکتر زینب صادقی

هیئت تحریریه:

زینب حضرتی اشتیانی - عاطفه خلیلی - مطهره حسنی -

عطیه علیپور - فاطمه جمال امیدی - مهسا جلال زهراجدیدی -

علی سبزی - ملیکا طاهری فرزام - محمد جواد محسنی

صفحه آرا:

علی سبزی

چاپ:

چاپخانه دانشگاه الزهراء (س)

تلفن:

۸۸۰۴۱۳۴۳

آدرس:

میدان ونک، ده ونک دانشگاه الزهراء (س)

اداره کل امور فرهنگی

تلگرام نشریه:

@stepmagazine

ضمن قبولی طاعات و عبادات شما دوستان و همراهان گرامی و تبریک عید سعید فطر فرصتی دست داد تا به بهانه انتشار مجدد نشریه با شما خوانندگان عزیز به گفتگو بپردازم.

با نظر به شرایط سختی که جهان و همینطور کشور عزیزما درگیر آن شده اند و مرگ و ناامیدی بر دنیا سایه افکنده اند؛ شاید همگی ما در حالی که در خانه به سر می بریم به جای تلاش کردن و امیدوار بودن با یأس و ناامیدی دست و پنجه نرم می کنیم. اما تاریخ همیشه نشان داده است که آینده از آن کسانی است که در شرایط سخت جا نزده اند بلکه تلاش خود را چند برابر کرده اند. به همین خاطر با همت عزیزان نگذاشتیم تا قرنطینه و تعطیلی مراکز آموزشی بر روی انتشار نشریه تاثیر بگذارد و مانع از آن بشوند که نشریه به دست شما عزیزان برسد.

ما می توانیم همگی با عمل کردن به توصیه های پزشکان و متخصصان از این شرایط سخت با سربلندی عبور کنیم و دوباره عزیزانمان را به آغوش بکشیم. با آرزوی سلامتی برای جهانیان و سپاس و احترام

مدیر مسئول

مطهره حسنی

Русские народные песни

زینب حضرتی آشتیانی فارغ التحصیل مقطع کارشناسی رشته علوم اجتماعی پژوهشگری دانشگاه
الزهرا(س)

Мне действительно все нравится в антропологии, ну в данном случае я собираюсь написать об этнологии. большинство из нас любят слушать русскую музыку, это исследование напоминает мне о времени, когда я начал больше узнавать о русской культуре. ,однажды, около 13 лет назад, я купил диск VCD, я думала, что у него поп-музыка, как и у других дисков. но вдруг я почувствовал

себя по-другому: мелодия и шепот, которые поразили меня и в то же время заплакали.

Я никогда не забуду те дни, когда я была одна, и это заставило меня чувствовать себя как дома рядом со своей семьей.

Чтобы писать о русской этнической и фольклорной музыке, я начала искать и больше узнавать о русской этнической музыке и танце. Я нашла их в руках, но, по правде говоря, мне трудно выбирать среди них, поэтому я решил рассказать вам о 3-4 стихах и мелодиях.

То, что я думаю, я должна упомянуть об этом, прежде чем идти дальше, это то, что ресурсы большинства этих песен ненадежны, у большинства из них другое мнение о происхождении их, ни один из них не соответствует.

Поэтому ссылки ненадежны, отчасти потому, что люди запоминают это наизусть, а поэтические произведения на протяжении поколений отсутствуют. иногда исследователи понятия не имеют, кто является автором песни или какой из этнических групп принадлежит песня.

во всяком случае давайте поговорим о России в целом:

Россия является одной из стран с наибольшим количеством этнических групп в Европе. Это многонациональное государство с 185 этническими группами или национальностями. Эти группы варьировались от миллионов людей, составляющих одну этническую группу, до десяти тысяч, составляющих наименьшую группу. Этнические группы или национальности распределены по всей стране и представлены на всех уровнях правительства.

В России более 185 этнических групп и более 100 языков, на которых русский язык является официальным государственным языком. Некоторые из крупнейших этнических групп в России включают русских, татар, украинцев и башкир.

Четыре пятых жителей страны - этнические русские, причем татары и украинцы являются крупнейшими меньшинствами.

песни, которые я хочу рассказать вам об их происхождении:

_ «Ой, мороз, мороз, не сморозь меня...»

_ «Калинки» (Её называют по словам припева КАЛИНКА-МАЛИНКА)

_ Вот кто-то с горочки спустился

_ чёрный ворон

«Ой, мороз, мороз, не сморозь меня...»

Ой, мороз-мороз, не морозь меня!

Не морозь меня, моего коня!

Не морозь меня, моего коня!

Моего коня, белогривого.
У меня жена, ох, ревнивая.
У меня жена, ох, ревнивая.
У меня жена красавица,
А приду домой, все ругается.
А приду домой, все ругается.

Я приду домой на закате дня,
Обниму жену, напою коня.
Обниму жену, напою коня.

Ой, мороз-мороз, не морозь меня!
Не морозь меня, моего коня!
Не морозь меня, моего коня!

Музыковед Юрий Бирюков:

Немало лет я посвятил поискам истоков этой песни, без которой на Руси не обходится ни одно застолье. И такое создается впечатление, что поют, казалось бы, с незапамятных времен. И мне она знакома и памятна с юности, которая прошла на Дону, где песню про мороз пели так, как могут петь только казаки. Там ведь не поют, а играют песню. И представляешь бескрайнюю степь, лунную морозную ночь, крытый возок, несущийся по снежному насту, и усталого продрогшего ямщика, мечтающего о возвращении домой.

И песню эту я считал одной из «ямщицких», таких, к примеру, как «Тройка», «Когда я на почте служил ямщиком», «Степь да степь кругом». К последней из них она близка и по мелодике, и по ритму, и по настроению. Но никак не удавалось «докопаться» до первоисточника этой песни. Перерыл горы песенников XVIII-го и XIX-го веков, каталогов, справочников, однако слов и напева «Мороза» не обнаружил. Встречались, правда, песни с зачином «Ой, мороз, мороз, не сморозь меня...», но дальше шли совсем другие слова, и сюжет был иной. Да и напевы песен отличались от того, который распевается в наши дни.

Приведу одну из таких версий «Мороза», истоки которой следует искать где-то на Кубани или Украине:

Ой, зима - зима, ты холодная,
Я прошу тебя: не морозь меня.
Не морозь меня, моего коня.
Моего коня сивогривого.
Ще й меня - младца чернобривого...

А далее события в песне развиваются совершенно неожиданным образом:
Как жена мужа ненавидела,
Взяла острый нож та й зарезала...

Близкий по словам и сюжету вариант этой песни опубликован в сборнике «Песни русского народа, собранные в губерниях Олонецкой и Архангельской в 1886 году» фольклористами Ф. М. Истомный и П. О. Дютшем. Откуда «ведет начало песенная версия «Мороза», которую распевают повсеместно в наши дни? Продолжение следует....

موسیقی فولکلور و مردمی روسیه

انسان شناسی، همینطور مردم شناسی جز علمی هستند که علاقه ی زیادی به آنها دارم. مسلماً اکثر ما از گوش دادن به موسیقی روسی لذت میبریم. این تحقیق من رو به یاد زمانی که با فرهنگ روسیه داشتم آشنایی پیدا می کردم می اندازد. حدود سیزده سال پیش وی سی دی موسیقی رو خریداری کردم، فکر میکردم این دیسک مانند دیگر سی دی ها، تنها موسیقی پاپ روسی رو شامل میشدند. همینطور که داشت پخش میشد یک لحظه متوجه شدم آهنگ و ملودی پاپ نیست، اولین بار بود که موسیقی قدیمی و مردمی روسیه رو گوش میدادم .

موسیقی که توجه من را به خودش جلب کرده بود ، نوایی ناشناخته داشت ، انگار که خواننده در گوش آدمی آن ملودی را زمزمه میکرد، آنقدر آهنگ دلنشینی بود که در یک لحظه از طرفی شگفت آور و از طرفی دیگر اندوهی در دل ایجاد میکرد که اشک از چشمانم جاری شد.

احساس می کردم در کنار خانواده هستم ، البته درست است که روس نیستم، ولی نمی دانم چطور با گوش دادن این آهنگ از آنجا که تنهای آنها بودم، دلگرمی برابم بود ، هیچ وقت فراموش نمیکنم .

برای تهیه ی این مقاله ، به مطالعه بسیاری از منابع مربوط به موسیقی و رقص مردمی و فولکلور روسی پرداختم، تعداد زیادی از این ترانه ها را یافتم. واقعاً برایم سخت است که تنها یکی از آنها را انتخاب کنم، به همین خاطر تصمیم گرفتم به ۳ الی ۴ تا از این نوع موسیقی بپردازم. قبل از اینکه پیش بریم مسئله ای که بایستی مطرح کنم این است که منابعی که مربوط به اصل و منشأ این ملودی ها وجود دارد، خیلی قابل اطمینان نیستند، هیچکدام از این مقالات نظر یکسان و شبیه به هم را ندارند. به همین خاطر، بیش از اندازه به این منابع می توان تکیه کرد، از جهاتی به این دلیل که این نوع موسیقی، بیشتر در شاخه ی تاریخ فرهنگ شفاهی قرار میگیرند ، مسلماً از نسلی به نسل دیگر به شکل شفاهی انتقال یافته تا جایی که نام شاعر این ترانه ها ثبت نشده . محققان نیز هنوز نمی دانند که این ترانه ها هر کدام دقیقاً متعلق به کدام یک از اقلیت های قومی روسیه می باشد.

در اینجا بهتر است که در مورد کشور روسیه به شکل کلی صحبت کنیم.

روسیه در اروپا به عنوان یکی از کشورهای اقلیت های قومی و مردمی را داراست. این سرزمین

چندملیتی، ۱۸۵ ملیت دارد. جمعیت هر کدام از این ملیت ها از میلیونها نفر برای تشکیل تنها یک اقلیت تا ده ها هزار نفر برای تشکیل چندین اقلیت کوچک متغیر است. البته این اقوام در سراسر کشور و در تمامی سطوح دولت پراکنده شده‌اند. با توجه به اینکه ۱۸۵ اقلیت، جمعیت این کشور را تشکیل می دهند به همان نسبت تنوع زبانی هم در آنها به بیش از ۱۰۰ نوع می‌رسد، البته مسلماً زبان رسمی کشور، روسی می باشد. بزرگترین ملیت های روسیه را ، روس ها ، تاتار ها، اوکراینی ها باشکیرها __ چهار پنجم ساکنین کشور را اقلیت های مردمی روس، تاتارها و اوکراینی ها __ تشکیل می دهند.

مواردی که سعی داشته ام به حتم در این مقاله بگنجانم از جمله:

ای سرما (یخبندان)

کالینکا (کالینکا-مالینکا)

کلاغ سیاه

نگاه کن! یکی دارد از کوه می آید پایین

ای سرما (یخبندان)

یخبندان، یخبندان

یه وقت من را یخ نزنی

هم من را هم اسبم را

اسبم، اسب بورم

زنی دارم با چشمانی سبز

زنی زیبا

وقتی میرسم خانه، غرغر میکند (دعوایم می کند)

موقع غروب خورشید میرسم خانه

زنم را در آغوش میگیرم، اسبم را سیراب می کنم

موسیقیدان معروف «یوری بیروویوکوف» می گوید:

سالهای زیادی را برای یافتن منشأ و ریشه ی این آهنگ که در واقع در اکثر جشن ها و رویدادها اجرا میشود، صرف کردم. به نظر می‌رسد که، این آهنگ مربوط به دوره ای دیرین و به یاد نیاوردنی، است. به شکلی که برای خود من از زمان جوانی است که آشنا می‌باشد، در واقع زمانی که در دان این آواز اجرا شد و از کلمه ی یخبندان استفاده کرده بودند و به طرز خوانده میشد که تنها قزاق ها بودند که می‌توانستند به آن سبک اجرا کنند. آنها فقط موسیقی یخبندان را نواختند، اما شعری به همراه آن نخواندند. تصور کنید در دشتی فراخ ، نور ماه شبی سرد، واگنی پوشیده در امتداد انبوهی از برف در حرکت است، و اما مردی با پاهای یخ زده، در خیال و رویای بازگشت به خانه است.

وقتی آهنگ (سرود) «ترویکا»-سه قلو

«دور تا دور دشت»

«وقتی درشکه چی اداره ی پست بودم»

«یامشیتسکی» را میشنویم ، شباهت ریتم ، ملودی و حال و هوای یخبندان را به آهنگ های نام برده مشاهده می کنیم، به همین خاطر این شعر مردمی را به عنوان کار یامشیتسکی میشناسم. با این حال بازهم هیچ راهی برای دست یابی به ریشه ی این شعر وجود ندارد.

بعد از کلی جستجو در کوهی از کتاب و منبع در رابطه با آهنگسازان قرن هجدهم و نوزدهم میلادی، با این حال کلمه ی «یخبندان» را پیدا نکردم. البته ترانه های با مفهوم «اوه، یخبندان، یخبندان، مرا یخ نزن...» وجود داشت، اما بعد از آن کلماتی متفاوت به کار رفته است، آهنگ و ملودی آنها با آهنگی که امروز خوانده میشود متفاوت است. یکی از نسخه هایی که اصل و ریشه ی آن به کوبان ها و یا اوکراینی ها برمیگردد، از این قرار بوده است:

زمستان! زمستان!

از تو میخواهم که من را یخ نزنی

هم من را هم اسبم را

اسب یال دارم را یخ نزنی

و نهایتاً مضمون آهنگ به شکل غیرمنتظره ای تغییر می کند:

چقدر زن از شوهرش متنفر بود

چاقوی برنده ای را برداشت و شروع کرد به خنجر زدن.....!!!!!!!

در مجموعه ی «ترانه های مردم روسیه که در استان های اولونتسک و ارخانگلسک توسط فولکلوریست هوایی ایستومنی و دیووتش گردآوری شده در سال ۱۸۸۶»، با همین کلمات و مضامین ثبت شده است. اما به راستی، نسخه ی اصلی «یخبندان» که امروزه همه جا خوانده می شود، از کجا شروع شده است؟

ادامه دارد...

Волк на псарне

زهرا جدیدی فارغ التحصیل مقطع کارشناسی ارشد رشته علوم اطلاع رسانی گرایش آی تی از
دانشگاه پونای هندوستان

Волк ночью, думая залезть в овчарню,
Попал на псарню.
Поднялся вдруг весь псарный двор —
Почуя серого так близко забияку,
Псы залились в хлевах и рвутся вон на драку;
Псари кричат: «Ахти, ребята, вор!»-
И вмиг ворота на запор;
В минуту псарня стала адом.

Бегут: иной с дубьем,
Иной с ружьем.
«Огня!- кричат,- огня!» Пришли с огнем.
Мой Волк сидит, прижавшись в угол задом.
Зубами щелкая и ошетиная шерсть,
Глазами, кажется, хотел бы всех он съесть;
Но, видя то, что тут не перед стадом
И что приходит, наконец,
Ему расчесться за овец,-
Пустился мой хитрец
В переговоры
И начал так: «Друзья! к чему весь этот шум?
Я, ваш старинный сват и кум,
Пришел мириться к вам, совсем не ради ссоры;
Забудем прошлое, оставим общий лад!
А я, не только впредь не трону здешних стад,
Но сам за них с другими грызться рад
И волчьей клятвой утверждаю,
Что я...» — «Послушай-ка, сосед,-
Тут ловчий перервал в ответ,-
Ты сер, а я, приятель, сед,
И волчью вашу я давно натуру знаю;
А потому обычай мой:
С волками иначе не делать мировой,
Как снявши шкуру с них долой».
И тут же выпустил на Волка гончих стаю.

Иван Андреевич Крылов

گرگ در لانه سگ های شکاری

ناگهان از چاله افتادی به چاه
در میان گله سگ ها افتاد
ماند در گل پای او چون پای خر
شد هراسان کهنه دزد نابکار
بانگ بی هنگامتان از ابله‌یست
طالب لطف و صفایتان شدم

گرگ بد فرجام یک شب ز اشتباه
خواست بر آغل زند از کبر و باد
حمله ور گشتند از هر بام و در
های وهویی شد به پا از گیر و دار
گفت یاران شور و غوغا بهر چیست
من برای صلح اینجا آمدم

آمدم بهر سپاس و احترام
پس بصد دستان و نیرنگ و ریا
آمدم تا با شما پیمان کنم
خاک راه کوی جانان بنده ام
گر که سهوی بوده از بگذشته هاست
ما همه از یک تبار و دوده ایم
ما برادرها زهم بریده ایم
من بدین درگه غلام و چاکرم
دوستی و عشق باید پرورید
هر که بذر مهر پاشید بر دهد
نی ز کین شهد روان حاصل شود
پس بیایید از ره لطف و وداد
دشمنی آیین انسانی نشد
آن که دل ها را کند آزاد و شاد
گوسفندان را به صحرا می برم
به شان هیهای و هی می کنم
سالها این گنج زر اندوخته ام
لاجرم چون بنده چوپان زاده ام
آنقدر گفتم از وفا و از کرم
بانگشان اندر گلو خشکید و مرد
لب فرو بستند از بانگ و نفیر
از فسون آن پاسبانان گله
طرفه صیادی که پیر دیر بود
گفت ای دزد شیر بد نهاد
از چه رو لاف محبت می زنی
دودمانت جمله دیو و رهنزد
بافتی بس رشته های اتحاد
گاسبان و دزد کی همره شوند
کی شود گرگ خبیث کینه جو
نرم خویی پیشه کردی و وفا
من که در این پیشه عمری باختم
از پدر این نکته را دارم به یاد
ناز سگ ها را بجان باید خرید
کاین سراسر صدق و مهر و روشنیست
می شناسم حيله و دستان گرگ
اتحاد گرگ و سگ هرگز مباد

زخم های کهنه بخشم التیام
بانگ زد هان آشنایم آشنا
عذرخواهی های بی پایان کنم
رو سیه این بنده شرمنده ام
کیفر جرم و گناهان با خداست
گرگ یک نام است ما سگ بوده ایم
زین تغافل خصم هم گردیده ایم
می خورم سوگند از سگ کمترم
نی گلوی گوسفندان را درید
تخم کین بس رنج و دردسر دهد
زهرناک و تلخ چون حنظل شود
بفشریم امروز دست اتحاد
هر که مهر افزای شد فانی نشد
اتحاد است اتحاد است اتحاد
در کنار بره هاشان می چرم
نغمه ها سر می دهم نی می زخم
از پدر این حرفه را اموخته ام
از صداقت دل بدان بنهاده ام
تا سگان را عاقبت ببرید دم
آن حرارت هایشان چون یخ فسرد
صوتشان شد چون نوایی دلپذیر
جمله افتادند در دام و تله
خوش زبانی های او را می شنود
استاد هر پلیدی و فساد
دام کید و مکر بر هم می تنی
در ره مخلوق چه بر می کنند
دم زدی از مهر و پیوند و وداد
کی ز راز یکدیگر آگه شوند
با سگان پاکدل یک رنگ و خو
مهر بنهادی به اصل ماجرا
خوی گرگان و سگان بشناختم
گرچه رفتست و روانش شاد باد
لیکن از گرگان شکم باید درید
وان نشان زشتی و اهریمنیست
واقفم بر راز و رمز جان گرگ
بیخ این پیوستگی ها کنده باد

ایوان آندره ویچ کریلف

Тихий Дон

فاطمه جمال اميدى دانشجوى دوره کارشناسى دانشگاه آزاد اسلامى واحد تهران شمال ورودى ۹۶

Жанры: Драма

Год создания: 2006

Режиссёр: Сергей Бондарчук, Фёдор Бондарчук

Страны: Россия, Великобритания, Италия

-8серийный телефильм «Тихий Дон» был последней режиссерской работой Бондарчука, так и не дождавшегося выхода своей работы на экраны. В фильме снимались: Руперт Эверетт (Rupert Everett), Дельфин Форест (Delphine Forest), Наталья Андрейченко, Фарид Мюррей Абрахам, Ирина Скобцева, Алёна Бондарчук, Владимир Гостюхин, Михаил Васьков, Борис Щербаков и

другие. Закадровый текст читает Никита Михалков.

Из отснятого Бондарчуком материала получилось три фильма: российский сериал, итальянский сериал и итальянский трёхчасовой фильм. Плёнку для российской картины монтировал сын Сергея Бондарчука – Фёдор Бондарчук, он же стал режиссёром телеверсии. Премьера российского фильма «Тихий Дон» состоялась на Первом канале 7 ноября 2006 года.

Сюжет сериала Тихий Дон Сериал «Тихий Дон» рассказывает историю казачьей семьи Мелеховых, знакомую зрителям по одноимённому роману Михаила Шолохова. Действие фильма происходит в основном в хуторе Татарском станицы Вёшенской. История начинается в -1910х годах, со спокойного времени, когда молодой казак Григорий Мелехов влюбляется в соседку Аксинью Астахову, несмотря на то, что та является замужней женщиной. Даже после ссор с мужем Аксиньи Степаном и с собственным отцом, Григорий продолжает ухаживать за любимой женщиной, и тогда взбешенный отец насильно женит его.

Исторические переломные события, такие как Первая мировая война, Октябрьская революция, Гражданская война, полностью меняют размеренную жизнь хутора. Григорий Мелехов, дослужившийся во время Первой мировой войны до генеральской должности, во время Гражданской войны командует повстанческой дивизией.

Он никак не может решить, к какой армии примкнуть – к красной или к белой. Его личная жизнь тоже не складывается: он то уходит к Аксинье, то возвращается к жене Наталье, которая успевает родить ему двоих детей – Мишу и Полюшку. Военная карьера Григория Мелехова прерывается, а от его крепкой казачьей семьи в живых остаются только трое – сам Григорий, его сестра Дуня (Наталья Андрейченко) и сын Миша.

Руперт Эверет

Дельфин Форест

Фарид Мюррей
Абрахам

ژانر: درام

سال ساخت : ۲۰۰۶ میلادی

کارگردان : سرگی باندارچوک-فئودار باندارچوک

محصول کشور : روسیه ، بریتانیا و ایتالیا

این فیلم تلویزیونی ۸ قسمتی آخرین اثر کارگردانی باندارچوک بود که حتی شاهد اکران آن نیز نبود. در این فیلم بازیگرانی چون رابرت اورت ، دلفین فارست ، ناتالیا آندریچنکو، فرید مووری آبراهام ، ایرینا اسکوبتسوا ، آلیونا باندارچوک ، ولادیمیر گاستیوخین ، میخائیل واسکوف ، باریس شرباکوف و... به ایفای نقش پرداختند.

از فیلم ضبط شده باندارچوک ۳ نسخه فیلم تهیه شد ؛ یک سریال روسی یک سریال ایتالیایی و یک فیلم سه ساعته ایتالیایی. فئودار باندارچوک پسر سرگی باندارچوک کارگردان تلویزیونی این اثر شد و نسخه روسی فیلم را مونتاژ کرد.

اولین نمایش نسخه روسی فیلم دن آرام به تاریخ هفتم نوامبر سال ۲۰۰۶ میلادی در کانال یک روسیه پخش شد.

سوژه فیلم سریال دن آرام که به واسطه ی رمانی به همین نام از میخائیل شولوخوف برای مخاطبان آشناست روایتی است از خانواده ای کازاک* به نام ملخوف. داستان این فیلم بطور کلی در روستایی که متعلق به تاتارها ست و در مرکز ویوشنسکایا* واقع شده اتفاق می افتد. ماجرا از سال های ۱۹۱۰ آغاز می شود ، در دوره ای آرام ؛ زمانی که کازاکی جوان به نام گریگوری ملخوف عاشق همسایه خود آکسینیا آستاخوف می شود با وجود اینکه وی زنی متأهل به حساب می آمده. حتی پس از نزاع با پدر خود و شوهر آکسینیا (استپان) ، گریگوری همچنان به دنبال زن محبوبش می رود ، اما پدر گریگوری به ناچار و بالاجبار همسری برای او برمی گزیند. نقاط عطف تاریخی از جمله جنگ جهانی اول ، انقلاب اکتبر و جنگ داخلی به کلی زندگی موزون اهالی روستا را تغییر می دهد. گریگوری ملخوف در زمان جنگ جهانی اول تا درجه ژنرالی خدمت می کند و در زمان جنگ داخلی فرماندهی یک گروه شورشی را به عهده می گیرد. او به هیچ وجه نمی تواند تصمیم بگیرد که به کدام ارتش بپیوندد ارتش سرخ یا سفید ؛ زندگی شخصی او هم درست پیش نمی رود ، گاهی به سوی آکسینیا می رود و گاهی نزد همسرش ناتالیا که دو فرزند به نام های میشا و پالیوشکا برای او به دنیا آورده باز می گردد. نظامی گری گریگوری خود خواسته پایان می یابد و از خانواده ی منسجم و قوی کازاک تنها سه نفر زنده می مانند : گریگوری ، خواهرش دونیا و پسرش میشا.

Алёна Бондарчук

Борис Щербаков

Ирина Скобцева

کازاک : کازاک ها یا

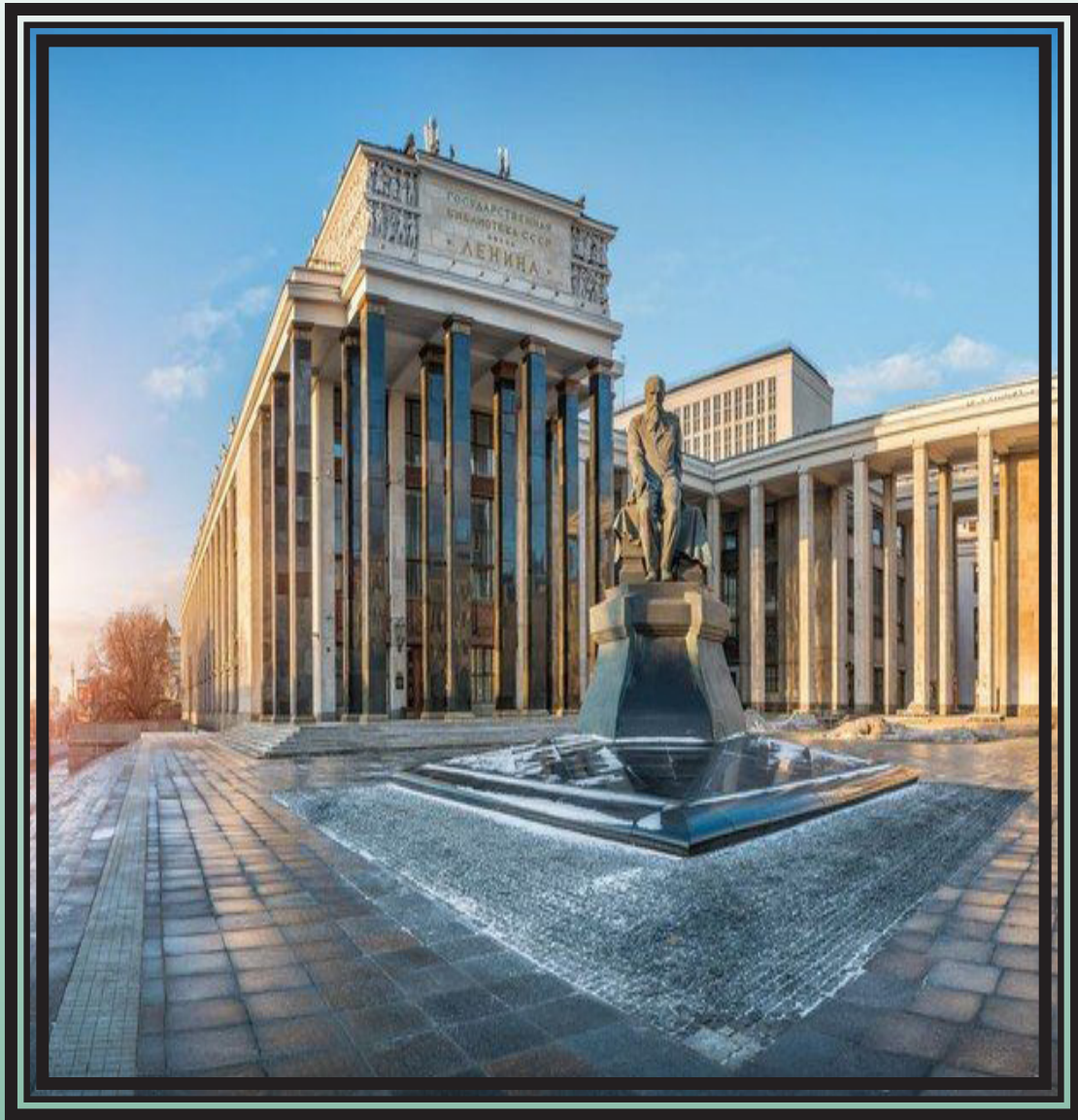
کُساک ها قومی از نژاد سفید اروپایی با تبار اسلاو هستند که زیستگاهشان اوکراین کنونی و جنوب غرب روسیه ، به ویژه جلگه رود دن است. این قوم قرن ها در دوران روسیه تزاری از نوعی خود مختاری برخوردار بود ، جنگاورانش زبازد بودند و در مهارت های سوارکاری معروف و به همین دلیل بخش مهمی از ارتش روسیه را به خود اختصاص دادند. این نام را نباید با قوم قزاق که مردمانی در قزاقستان و دیگر مناطق آسیای میانه هستند اشتباه گرفت.

ویوشنسکایا : واقع در شمال

رود دن در منطقه رستوف و در جنوب غربی روسیه

Библиотека Ленина

مطهره حسنی دانشجوی کارشناسی دانشگاه الزهراء(س) ورودی ۹۵

Российская государственная библиотека (до 1992 г. — государственная библиотека СССР им. В.И. Ленина) ещё в прошлом столетии была отмечена в книге рекордов Гиннеса как крупнейшее в Европе и второе в мире собрание по объёму книжных фондов.

За свой вклад в российскую и мировую культуру РГБ вошла в перечень объектов патронируемых Юнеско.

В прошлом и нынешнем веках библиотека получала и поныне сохранила следующие статусы:

- национальная библиотека России

- Особо ценный объект культурного наследия народов Р.Ф.
 - Общественное книгохранилище
 - Научное учреждение
 - Часть государственного Архивного фонда (собрание рукописей)
 - Центральная библиотека вооружённых сил страны
 - Национальный центр межбиблиотечного абонемента и доставки документов
 - Русскоязычный центр международной Федерации библиотечных ассоциаций И учреждений (IFLA)
 - Федеральный центр по работе с книжными памятниками
 - Федеральный депозитарий отечественных печатных изданий.
- Уникальный научный культурный и информационный потенциал национальной библиотеки нуждается в бережном сохранении.

Радост собирателя и успех комплектатора становятся с годами неизбежной проблемой хранителя. Кто сегодня не согласится с актуальностью цитаты, описывающей хранилище человеческого знания: ”сколько дней труда, сколько ночей без сна, сколько надежд и страхов, сколько жизней усредненного изучения вылиты здесь в мелких типографских шрифтах и стиснуты в тесном пространстве окружающих нас полок.”

Это образное и эмоциональное описание обращено к нам из 18 века и принадлежит А.Смитту.

С 1995 года в соответствии с общими принципами и требованиями программы

Память мира Российская государственная библиотека начала работу над проектом

Память России.

Была разработана и согласована с ЮНЕСКО концепция проекта, после чего зарегистрированы в Международном реестре пять объектов памятников особой ценности, включая шедевры древнерусской рукописной книжности.

Это Архангельское Евангелие 1092 года, «Евангелие Хитрово» (XIV в.),

славянские издания кирилловского шрифта (XV в.), коллекция карт Российской империи (XVIII в.), российские плакаты (кон. XIX - XX в.).

В 2001 году РГБ стала одним из координаторов Национальной программы сохранения библиотечных фондов Российской Федерации.

Реализуя функции федерального депозитария, Библиотека оснащает хранилище фондов современными техническими средствами по регулированию температурно-влажностного режима, обеспечению пожарной безопасности, предотвращению краж и хищений.

کتابخانه لنین

کتابخانه دولتی روسیه (تا سال ۱۹۹۲- کتابخانه دولتی اتحاد جماهیر شوروی به نام لنین) از نظر ذخایر کتاب در قرن گذشته به عنوان بزرگترین در اروپا و دومین رتبه در جهان در کتاب رکوردهای گینس ثبت شده است. در راستای کمک به فرهنگ روسیه و جهان، کتابخانه دولتی روسیه در لیست واحدهای مورد حمایت یونسکو قرار گرفت. در سده‌های گذشته و کنونی، کتابخانه عناوین زیر را دریافت و همچنان حفظ کرده است:

- کتابخانه ملی روسیه.

- واحد ویژه و ارزشمند میراث فرهنگی ملت روسیه .

- مخزن ملی سراسری کتاب (کتابخانه سراسری).

- مؤسسه علمی.

- واحد بنیاد آرشیو ملی (مجموعه نسخه‌های خطی).

- کتابخانه مرکزی نیروهای مسلح کشور.

- مرکز ملی تبادل بین کتابخانه‌ای و تحویل اسناد.

- مرکز روسی زبان فدراسیون بین المللی انجمن‌ها و مؤسسات کتابخانه‌ای (IFLA).

- مرکز فدرال کار با کتاب .

- امانات فدرال نشر ملی.

پتانسیل بی نظیر علمی، فرهنگی و اطلاع رسانی کتابخانه ملی نیاز به محافظت دقیق دارد. موفقیت مجموعه برای متولیان کتابخانه از هر چیز مهم‌تر است. امروزه چه کسی با ضرورت نقل

قولی که مخزن دانش بشری را توصیف می‌کند، موافق نیست: «چند روز کار، چند شب بی‌خوابی، چقدر امید و ترس، چندتا اثر ذهنی، چند مطالعه سخت زندگی در اینجا در حروف چاپی کوچک ریخته می‌شوند و در فضای تنگ قفسه‌های اطراف ما فشرده می‌شوند».

این توصیف عاطفی و احساسی از قرن ۱۸ میلادی خطاب به ما بیان شده و متعلق به آ. اسمیت است. از سال ۱۹۹۵ مطابق با اصول کلی و مقررات برنامه «خاطره جهان» کتابخانه دولتی روسیه، کار بر پروژه «خاطره روسیه» را آغاز کرد.

نظریه یک پروژه با یونسکو تهیه و تنظیم شد که ضمن دربرگرفتن گنجینه‌های کتابهای خطی روسیه باستان، پنج واحد تاریخی ارزشمند در فهرست بین‌المللی ثبت شود که انجیل آرخانگلسک سال ۱۰۹۲، انجیل خیتروا (قرن ۱۴)، نسخه‌های اسلاوی حروف سیریلیک (قرن ۱۵)، مجموعه نقشه‌های امپراطوری روسیه (قرن ۱۸)، پوسترهای روسی (قرن ۲۰-۱۹) بودند.

در سال ۲۰۰۱ کتابخانه دولتی روسیه به یکی از هماهنگ کنندگان برنامه ملی حفظ منابع کتابخانه‌ای فدراسیون روسیه تبدیل شد. کتابخانه ضمن امانت کتاب، به تجهیزات نگهداری، ابزارهای تکنولوژی مدرن برای تنظیم دما و رطوبت و اطمینان از اطفای حریق و جلوگیری از سرقت مجهز است. نسخه‌های قدیمی به منظور کاهش روند فرسودگی و بقاء در آینده، ترمیم یا کپی می‌شوند (با تولید میکروفیلم یا نسخه الکترونیکی).

Санкт-Петербург _ крупный центр науки и образования

علی سبزی دانشجوی دوره ی کارشناسی دانشگاه بجنورد ورودی ۹۷

Санкт-Петербург является крупным центром науки и образования России. Здесь работали такие всемирно известные учёные, как М . В . Ломоносов, Д. И. Менделеев, И. П. Павлов и многие другие.

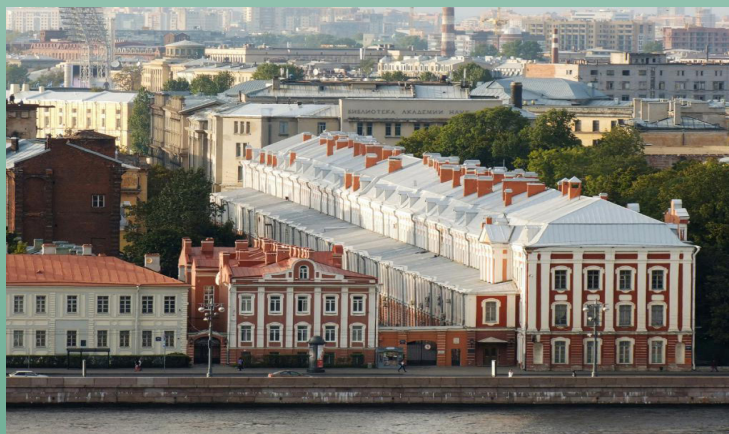
В Санкт - Петербурге действует более 100 (ста) высших учебных заведений (= вузов), в которых учатся российские и иностранные студенты. Самыми известными петербургскими вузами являются: Санкт Петербургский государственный университет, Российский государственный педагогический университет имени А. И . Герцена, Технический университет, Санкт-Петербургский государственный Горный институт имени Г. В. Плеханова (Технический университет), Петербургский государственный университет путей сообщения, Санкт Петербургский государственный университет

экономики и финансов, Санкт-Петербургский государственный университет технологии и дизайна, Академический институт живописи, скульптуры и архитектуры имени И. Е. Репина (Академия художеств), Санкт-Петербургская государственная академия театрального искусства, Санкт - Петербургская государственная консерватория имени Н. А. Римского - Корсакова и ряд других вузов.

Самым крупным и самым известным вузом является Санкт петербургский государственный университет (СПбГУ). Он был основан в -1819ом году. Главным зданием университета является здание Двенадцати коллегий, построенное по указу Петра Первого для 12 министерств, которые управляли (= руководили) Российским государством. Главное здание университета имеет необычную архитектуру. Оно представляет собой 12 самостоятельных зданий, объединённых общим коридором. Длина всех зданий, а значит и коридора, составляет 400 метров.

СПбГУ имеет славную историю. Здесь преподавали видные учёные, которые имеют не только российскую, но и мировую известность: создатель Периодической системы элементов химик Д. И. Менделеев, замечательный врач И. И. Мечников, выдающийся физиолог И. П. Павлов , изобретатель радио А. С. Попов, талантливый композитор А. П. Бородин, известные писатели и поэты XIX и XX веков - И. С. Тургенев, Н. А. Некрасов, А. А. Блок и многие другие.

Юридический факультет Санкт-Петербургского государственного университета закончили два президента Российской Федерации (= России) - Владимир Владимирович Путин и Дмитрий Анатольевич Медведев.

سن پترزبورگ مرکز بزرگ علوم و آموزش

سن پترزبورگ به عنوان مرکز بزرگ علم و آموزش در روسیه است. دانشمندان مشهور جهانی همچون میکائیل واسیلویچ لمانوساف، دمیتری ایوانویچ مندلیف، ایوان پترویچ پاولوف و بسیاری دیگر در این جا کار می کردند.

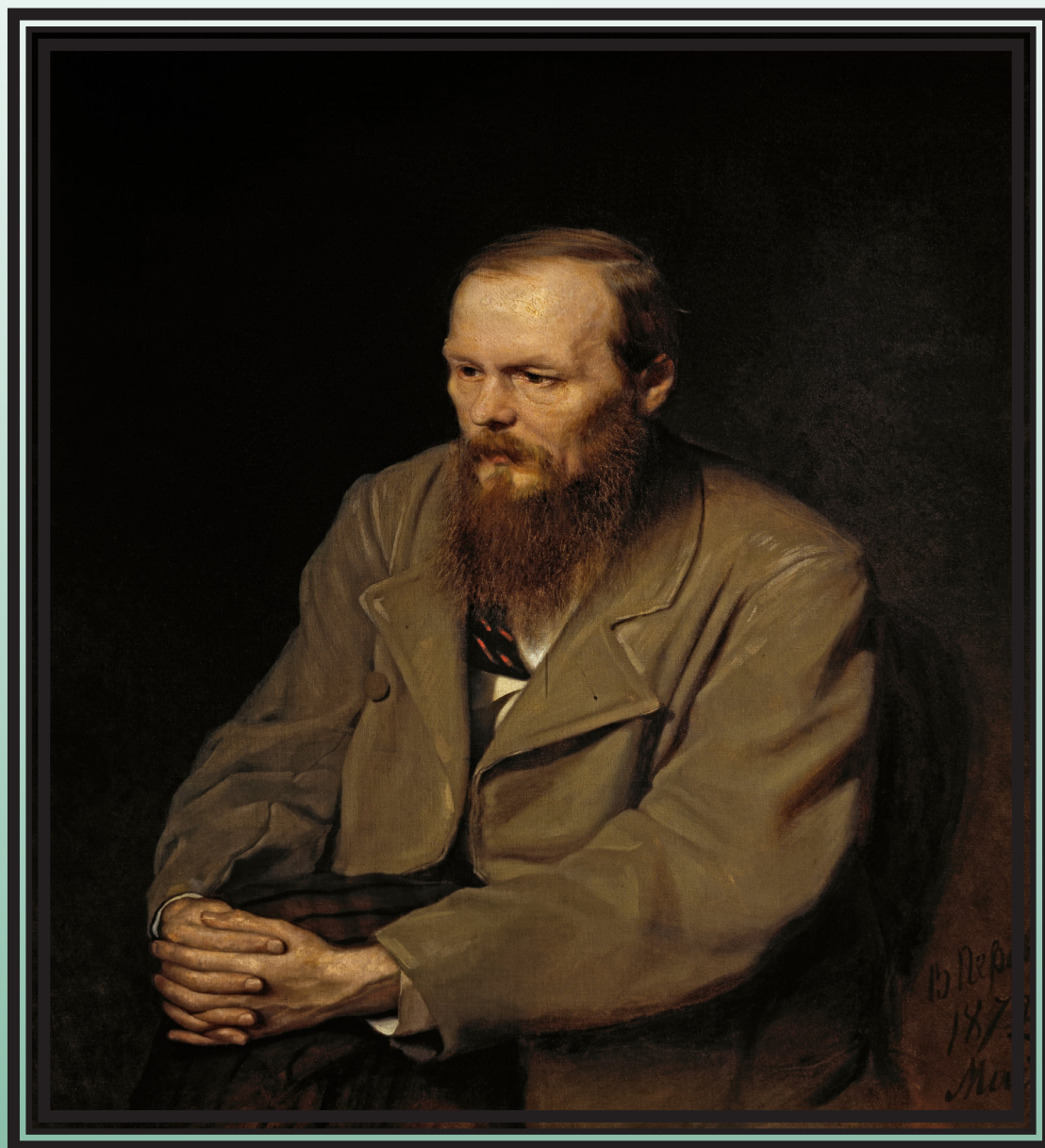
در سن پترزبورگ بیش از صد مرکز آموزش عالی (مرکز آموزش عالی) فعالیت دارند که دانشجویان روسی و خارجی در آن ها تحصیل می کنند. معروف ترین مراکز آموزش عالی سن پترزبورگ عبارتند از: دانشگاه دولتی سن پترزبورگ، دانشگاه دولتی تربیت معلم روسیه به نام الکساندرایوانویچ گرتسن، دانشگاه فنی، دانشگاه دولتی علم و صنعت به نام جورجی والنینویچ پلیخانوف (دانشگاه فنی)، دانشگاه دولتی حمل و نقل سن پترزبورگ، دانشگاه اقتصاد بودجه سن پترزبورگ، دانشگاه دولتی تکنولوژی و طراحی سن پترزبورگ، دانشکده آکادمیک نقاشی، مجسمه-سازی و معماری به نام ایلیا یفیمویچ رپین (آکادمی هنر)، آکادمی دولتی هنرهای نمایشی سن پترزبورگ، هنرستان عالی دولتی موسیقی سن پترزبورگ به نام نیکولای آنوریویچ ریمسکی-کورساکوف و چندین مؤسسات آموزش عالی دیگر. بزرگ ترین و مشهورترین مؤسسه آموزش عالی، دانشگاه دولتی سن پترزبورگ (СПбГУ) است. آن در سال ۱۸۱۹ تأسیس شد. ساختمان اصلی دانشگاه ساختمان ۱۲ کالج می باشد که به دستور پتر اول برای ۱۲ وزارتخانه ای که دولت روسیه را کنترل می کردند؛ ساخته شده است. ساختمان اصلی دانشگاه دارای معماری غیرعادی است. این بنا، از ۱۲ ساختمان مستقل تشکیل شده است که توسط یک راهرو مشترک به هم مرتبط می شوند. طول تمام ساختمان ها و همین طور راهرو ۴۰۰ متر است.

دانشگاه دولتی سن پترزبورگ سابقه ای شکوهمند دارد. دانشمندان برجسته ای که نه تنها در روسیه بلکه شهرت جهانی دارند در این جا تدریس می کنند: شیمیدان خالق سیستم دوره ای عناصر دمیتری ایوانویچ مندلیف، پزشک فوق العاده ایلیا ایلچ میچنیکوف، فیزیولوژیست برجسته ایوان پترویچ پاولوف، مخترع رادیو الکساندر استپانویچ پوپوف، آهنگساز با استعداد الکساندر پورفیرویچ بورودین، نویسنده و شاعر معروف قرن ۱۹ و ۲۰ ایوان سرگیویچ تورگنیف، نیکولای الکساندرویچ نکراسوف، الکساندر بلوک و افراد بسیار دیگر.

دو رئیس جمهور فدراسیون روسیه (روسیه) ولادیمیر ولادیمیریویچ پوتین و دمیتری آناتولیویچ مدودوف از دانشکده حقوق دانشگاه دولتی سن پترزبورگ، فارغ التحصیل شده اند.

ДОСТОЕВСКИЙ

عاطفه خلیلی دانشجوی دوره کارشناسی دانشگاه الزهراء(س) ورودی ۹۶

Достоевский Федор Михайлович 1881 - 1821 Один из самых известных русских писателей и один из самых читаемых романистов Творчество писателя оказало огромное влияние на всю мировую литературу, многие философы и писатели впоследствии признавали влияние творчества Федора Михайловича на их мировоззрение. Едва ли кто-то другой мог так искусно раскрыть и показать загадочную человеческую душу.

Детство и юность

Федор Достоевский родился 11 ноября (30 октября) 1821 года в семье

врача московской Мариинской больницы для бедных, имевшего звание штаб-лекаря, Михаила Достоевского и Марии Нечаевой. Детство будущего писателя, его братьев и сестер прошло в Москве, в той самой больнице, где служил глава семейства. И хотя Достоевские жили более чем скромно, сам Федор Михайлович называл детство лучшей порой в своей жизни. По вечерам в семье часто устраивали чтения различных произведений: от «Истории государства Российского» Карамзина до стихотворений Жуковского, а няня Алёна Фролова рассказывала детям сказки народов мира, что и зародило в молодом сердце Федора любовь к литературе.

А после получения Михаилом Достоевским права на потомственное дворянство семья обзавелась небольшим поместьем в Тульской губернии и лето проводила там. Особое внимание в воспитании детей отводилось образованию. Отец лично преподавал своим детям латынь, а наемные учителя обучали русской словесности и французскому языку, арифметике, географии, а также Закону Божьему. Кроме того, несколько лет Федор со старшим братом Михаилом обучались в престижном московском пансионе.

После того как в 1837 году Федор Достоевский потерял мать, его вместе с братом отправили учиться в Петербург – в Главное инженерное училище. Но сам Федор Михайлович уже тогда понимал, что его будущее не будет связано с точными науками, душа тяготела к поэзии и литературе. Окончил училище будущий писатель в 1843 году и был сразу зачислен полевым инженером-подпоручиком в Петербургскую инженерную команду.

Но служба по специальности продлилась всего около года, окончательно решив, что это «не его» стезя, Федор Достоевский подал в отставку и занялся литературой. Начало творческого пути В этот период своей жизни будущее светило русской литературы много читал, особенно ему нравились произведения Оноре де Бальзака, Виктора Гюго, Уильяма Шекспира, Иоганна Шиллера и Гомера. Среди отечественных авторов Достоевский предпочитал стихи Александра Пушкина, Гавриила Державина и Михаила Лермонтова, а также произведения Николая Гоголя и Николая Карамзина.

Весной 1845 года Федор Достоевский закончил работу над своим первым романом «Бедные люди». Труд молодого вторования был восторженно принят петербургской публикой. Виссарион Белинский и Николай Некрасов не скупались на хвалебные эпитеты в адрес Достоевского. Последний даже опубликовал произведение в своем альманахе «Петербургский сборник».

А вот оценка следующего творения – повести «Двойник» – была куда более сдержанной. Читатели посчитали этот литературный труд слишком

затянутым и скучным, и автору пришлось перерабатывать сюжет. Однако это обстоятельство несколько не охладило литературный пыл Достоевского, он продолжил активно писать.

Каторга В 1847 году Достоевский, как и многие молодые люди того времени, увлекся политикой. На собраниях кружка Петрашевского он обсуждал вместе с единомышленниками проблемы российской действительности, и вошел в одно из наиболее радикальных по своим взглядам тайных обществ.

В конце апреля 1849 года писатель в числе других был арестован и 14 месяцев провел в Петропавловской крепости. Приговор суда была чрезвычайно суров к литературному гению – расстрел. Но судьба смилостивилась и петрашевцам незадолго до казни смягчили приговор, но сам писатель узнал об этом только в последний момент, в день казни. Федора Достоевского отправили на каторгу в Омск на 14 лет, которую Николай I сократил до 4 лет с последующей службой рядовым в Семипалатинске.

После своей коронации в 1856 году император Александр II подписал помилование. Каторга не прошла бесследно для Достоевского, на основании этого своего жизненного опыта он написал «Записки из Мертвого дома», где рассказал о жизни каторжан. В произведении доминировали реальные факты и персонажи, но присутствовали и вымышленные. Тем не менее суровые реалии подобного исправительного труда стали для петербургской публики шоком, вернувшим литературное признание Достоевскому.

Зрелые годы

В последующие годы из-под пера писателя вышел роман «Униженные и оскорбленные», повесть «Записки из подполья», а также рассказ «Скверный анекдот». Однако политические взгляды Достоевского продолжали играть существенную роль, в 1860-е годы он вместе с братом издает журналы «Время» и «Эпоха», основанные на идеологии «почвенничества». С 1862 года писатель много путешествует. Он побывал в Германии, Италии, Франции, Швейцарии, Австрии и Британии. За рубежом Достоевский пристрастился к игре в рулетку, проигрывал большие суммы, и результатом этого жизненного опыта стал знаменитый роман «Игрок».

В следующие два десятилетия Федор Достоевский написал главные романы в своей жизни, их еще называют «великим пятикнижием» — «Идиот», «Преступление и наказание», «Бесы», «Братья Карамазовы» и «Подросток». Эти романы стали классикой мировой литературы и вошли в число самых известных и читаемых литературных произведений. Роман «Братья Карамазовы» стал последним в жизни писателя, работу над ним он закончил в ноябре 1880 года,

ا 9 فبراله (28 انواره) 1881 اوا ولبكوا ءوسوءوكوا نه سالا. ءلساءل ءواهورنل نل ءلءفنكوا كلءبلسل آللكسانءر-نلوكسل لاولرل ءل سلكل-ءلءلرلرل. ءرلسءلسل س نل ءرلسل مءوكلسل لؤلءل، ءراورنل ءرلسلسل راسءنلؤلسل ءولل ءل نل كللومءر.

ءاسلاءلفسكل

فئوءور ملءلالولوللء ءاسلاءلفسكل ۱۸۲۱ - ۱۸۸۱ لكل از ملسهورءرلرل نولسلنءكان روسل و لكل از رمان نولسلانل اسء كل ءلشءرلرل ءواننءل رل ءاسءل اسء. كار نولسلنءل ءأللر ءسلزلل ءر ءمام اءبلال ءهان ءاسءل، ءسلارل از فللسوفان و نولسلنءكان ءل ءنبال آن نفوءل آءار فئوءور ملءلالولوللء رل ءر ءهان ءلنل ءولء ءل رسملء شناءءل انءل. ءل سءءل كسل ءلكرل مل ءوانسل ءنلن هزمندانل رول اسرارآمزل انسانل رل فاش كنء و نشان ءهءل.

ءوران كوءكل و نولوانل

فئوءور ءاسلاءلفسكل ءر ۱۱ نولمبر (۳۰ اكءر) ۱۸۲۱ ءر ءانواءل لك ءرلشك كل عنوان ءرلشك ارشءل، ملءلالل ءاسلاءلفسكل و مارلا نءالول رل ءاسءلءل ءر ءلمارسلان مارلنسل كل مسكو ءرل ءرل فقلر مءولء شءل. كوءكل نولسلنءل ابلنءل، ءرءاران و ءواهرانش ءر مسكو، ءر هلمان ءلمارسلان كل سرءرسل ءانواءل ءر آن مشعول ءءمء ءولء، ءءلءل. و كرءل ءانواءل ءاسلاءلفسكل ءلش از ءءل، مءوسء زنءكل مل كرءنء اما ءولء فئوءور ملءلالولوللء ءوران كوءكل رل ءهءرلرل زمان زنءكل ءولء ناملءل. ءلشءر اوقاء ءر ءانواءل ءصرهالء ءواننءل آءار مءءلفل مل ءرءاءءنءل: از «ءارلء ءولء روسلء» اثر كارامزلن ءل شعرهل ژوكوفسكل، و ءرسلار ءلءل آلبلونا فرولولل ءرل كوءكان ءصه هل مرءمان ءهان رل ءازكو مل كرء كل ءاعء ءوانل زنء ءشق ءل اءبلال ءر ءلب ءوان فئوءور شءل.

و ءءء از ابلنكل ملءلالل ءاسلاءلفسكل ءق مالكلءل ارءل رل ءل ءسء آورد، ءانواءل لك ملك كوءكل ءر اسءان ءولل كرءنءل و ءابسلان رل ءر آنءا سءرل كرءنءل. ءر ءرلءل فرزنءان ءولءل ولءهل ءل ءموزش كوءكان اءءصاص ءاءل مل شءل. ءرءر شءءال ءل فرزنءان ءولء لاءلن مل آموءء و معلمان اسءءءام شءل اءبلال روسل و زبلان فرانسل، ءساب، ءرءرفلا و همءنلن ءوانلن الهل رل آموزش مل ءاءنءل. ءلاول ءر ابلن، ءرل ءنءلن سال، فئوءور و ءرءار ءرءرءلش ملءلالل ءر لك مرءسلل شءانل روزل معلر مسكو ءءصلل كرءنءل.

ءس از ابلنكل فئوءور ءاسلاءلفسكل مارء ءولء رل ءر سال ۱۸۳۷ از ءسء ءاءل، او و ءرءارءل ءرل ءءصلل ءل ءانشكلء اصلل مهنءسل ءر سن ءرزلءورء، فرسلءاءل شءنءل. اما ءولء فئوءور ملءلالولوللء ءلءل ءلملءل ءولء كل ابلنءل او ءل علوم ءقلق مرءءبء نءواهل ءولء، رول او ءل شعر و اءبلال كرلش ءاسءل. نولسلنءل ابلنءل ءر سال ۱۸۴۳ از ءانشكلء فارء الءصلل شءل و ءلافاصلل ءل عنوان مهنءس سلءوان ءولء ءر ءل مهنءسل سن ءرزلءورء ءبء نام كرءل.

اما ءءمء ءر ابلن رلشءل ءلها ءءولء لك سال ءل ءولء انءاملء و سرانءام ءصلمل كرءل كل ابلن مسلر «او» نلسل، فئوءور ءاسلاءلفسكل اسءءفا ءاءل و ءل اءبلال مشعول شءل. مسلر ءلاءانل ءر ابلن ءولءل از زنءكل ول آءاز شءل، سلارهل ابلنءل اءبلال روسلء ءسلار مل ءوانءل، ءصولل او ءل آءار هونوره ءولءالءاك، ولءءور هولكو، ولللام شكسللر، لوهان شللر و هولمر علاءل ءاسءل. ءر ملان نولسلنءكان ءاءل، ءاسلاءلفسكل اشءار الكسانءر ءوشكلن، ءابرلل ءرزلولن و ملءلالل لرمانءف، و همءنلن آءارل از نلكلولل ءوكلول و نلكلولل كارامزلن رل ءرءلء ءاءل اسءل.

ءهار سال ۱۸۴۵ فئوءور ءاسلاءلفسكل كار ءر رول اوللن رمان ءولء مرءم فقلرل رل مام كرءل. ءلاش ءوان ءل اسءءءاء ءل اسءءلبال فراولن ءمول مرءم ءرزلءورء رولرل شءل. ولسلارلون ءلنل و نلكلولل نكراسوف ءر ءلب هل سءالشلكرانه ءءاب ءل ءاسلاءلفسكل كوءاهل نكرءنءل. ءولل ءءل اثر رل ءر نلرلءل ءل ءولءمءولءل ءرزلءورء مءءلر كرءل.

اما ارءلش آفرلنلش ءءل - ءاسءان «ءول ءرلر» - ءسلار كمءر ءولء. ءواننءكان، ابلن اثر اءبل رل ءسلار ءولانل و كسل كنءل مل ءانسلءل و نولسلنءل مءبور شءل ءولاره رول ءرل كار كنءل. ءل ابلن ءال، ابلن شرالءل آءل اءبل ءاسلاءلفسكل رل

خاموش نکرد، وی همچنان به نوشتن فعالانه ادامه داد.

در سال ۱۸۴۷، داستایفسکی، مانند بسیاری از جوانان آن زمان، به سیاست علاقه مند شد. در جلسات حلقه پتراسفسکی، او با افراد همفکر مشکلات واقعیت روسیه را مورد بحث و گفتگو قرار داد و از دیدگاه خود وارد یکی از رادیکال ترین انجمن های مخفی شد.

در اواخر آوریل ۱۸۴۹، نویسنده، در میان دیگران، دستگیر شد و ۸ ماه را در قلعه پیتروپاولوفسکی گذراند. حکم اعدام دادگاه، برای قهرمان ادبی بسیار سنگین بود. اما سرنوشت رحم کرد و پتراشیتس اندکی قبل از اعدام این حکم را کاهش داد، اما خود نویسنده این موضوع را تنها در آخرین لحظه، روز اعدام فهمید. فئودور داستایوفسکی به مدت ۸ سال برای مجازات در امکس فرستاده شد که نیکولای اول آن را به ۴ سال و پس از آن خدمات خصوصی در سمپالاتینسک کاهش داد.

پس از تاجگذاری در سال ۱۸۵۶، امپراتور الکساندر دوم عفونامه را امضا کرد. کار اجباری برای داستایفسکی بی تاثیر نبود، بر اساس این تجربه زندگی خود «یادداشتهایی از خانه اموات» را نوشت، که در آن درمورد زندگی محکومان صحبت کرد. در این اثر واقعیت ها و شخصیت های حقیقی حکم فرمایی می کردند، اما تخیل نیز حضور داشت. با این وجود، واقعیت های خشن چنین کار اصلاحی ای، برای مردم سن پترزبورگ شوک بود که شهرت ادبی را به داستایوفسکی برگرداند.

سال های پیری

در سالهای بعد بود که نویسنده رمان «زجر کشیدگان و خوارشدگان»، داستان «یادداشت ها از زیر زمین» و همچنین داستان «یک داستان کثیف» را نوشت. با این وجود، نظرات سیاسی داستایفسکی همچنان نقش مهمی را ایفا می کرد، در دهه ۱۸۶۰، او به همراه برادرش مجلات «زمان» و «عصر» را بر اساس ایدئولوژی «علوم خاک» منتشر کردند. از سال ۱۸۶۲، نویسنده به سفرهای زیادی رفت. وی به آلمان، ایتالیا، فرانسه، سوئیس، اتریش و انگلیس سفر کرد. در خارج از کشور، داستایوفسکی به بازی رولت معتاد شد، مبالغ زیادی را باخت و نتیجه این تجربه زندگی، رمان معروف «قمارباز» بود.

در دو دهه بعدی، فدور داستایوفسکی رمان های اصلی زندگی خود را نوشت، آنها را «پنج کتاب اعظم»، «ابله»، «جنایات و مکافات»، «جن زدگان»، «برادران کارامازوف» و «جوان خام» نیز می نامند. این رمان ها تبدیل به ادبیات کلاسیک جهانی شدند و در شمار معروف ترین و پرخواننده ترین آثار ادبی جهان قرار گرفتند. رمان «برادران کارامازوف» آخرین اثر در زندگی نویسنده بود، وی کار را روی آن در نوامبر ۱۸۸۰ به پایان رساند و در ۹ فوریه (۲۸ ژانویه) ۱۸۸۱، داستایفسکی بزرگ در گذشت. این نویسنده در قبرستان تیمووین اسکندر نوسکی لورا در سن پترزبورگ دفن شد. افراد زیادی برای خداحافظی از وی آمدند، پیاده روی مراسم تشییع جنازه بیش از یک کیلومتر امتداد داشت.

И скучно и грустно

مهسا جلال دانشجوی دوره کارشناسی دانشگاه الزهراء(س) ورودی ۹۶

И скучно и грустно, и некому руку подать

کسل کننده و غم انگیز است

В минуту душевной невзгоды...

و هیچکس نیست که در دقیقه‌ای از این رنج روحی

Желанья!.. что пользы напрасно и вечно

یاری دهد

желать?..

آرزوها! بیهوده و بی پایان آرزو کردن فایده‌اش چیست؟

А годы проходят — все лучшие годы!

سال‌ها می‌گذرند...بهترین سال‌ها

Любить... но кого же?.. на время — не

عاشق باید شد...اما عاشق چه کسی؟

стоит труда,

برای مدتی...به رنجش نمی‌آرزد

А вечно любить невозможно.

و همیشه عاشق بودن غیرممکن است

В себя ли заглянешь? — там прошлого

به خودت خواهی نگریست؟

нет и следа

هیچ گذشته و ردپایی نیست و غم و شادی همه

И радость, и муки, и всё там ничтожно...

ناچیزند...

Что страсти? — ведь рано иль поздно их

هوس‌ها چیستند؟

сладкий недуг

آخر دیر یا زود بیماری شیرین آنها با کلام عقل ناپدید

Исчезнет при слове рассудка;

میشود

И жизнь, как посмотришь с холодным

و زندگی، همانگونه که با نگاهی سرد به اطراف می

вниманьем вокруг —

نگری،

Такая пустая и глупая шутка...

چنین شوخی پوچ و احمقانه ایست.

М.Лермантов

لرمانتوف

Розовое озеро в Сенегале

عطيه عليپور اصغريان دانشجوى كارشناسى دانشگاه الزهر(س) ورودى ۹۷

В Сенегале есть озеро ярко-розового цвета. Как будто в него насыпали марганцовки. Вода здесь дотога соленая, что выжить в ней могут микроорганизмы только одного вида – они и дают такую окраску. Дни напролет, стоя по горло в воде, местные жители черпают со дна озера соль и пересыпают ее в лодки. Труд каторжный, но по африканским меркам оплачивается он сносно.

1. Удивительного цвета вода и лодки, лодки... Они сплошь покрывают двухкилометровую береговую линию Розового озера, или озера Ретба, - так оно называется на языке народа волоф, самой многочисленной этнической группы Сенегала.

2. Эти плоскодонки очень похожи на наши российские. Но здесь на них не

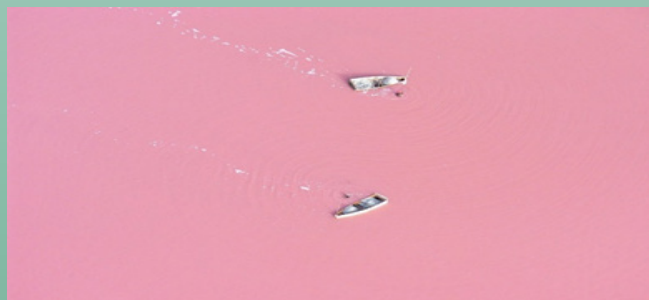
рыбачат, не возят сено, не плавают в соседнюю деревню. На этом сенегальском озере они служат единственно для добычи соли.

3. То, что в наши дни называется озером Ретба, когда-то было лагуной. Но атлантический прибой постепенно намывал песок и в конце концов протока, соединявшая лагуну с океаном, оказалась засыпанной. Долгое время Ретба оставалось ничем не примечательным соленым озером. Но в 1960-х годах прошлого века на Сенегал обрушилась череда засух, Ретба сильно обмелела и добыча соли, толстым слоем залегавшей на дне, стала вполне рентабельной.

4. Это сейчас люди трудятся, стоя по плечи в воде, - двадцать лет назад по Розовому озеру не плавали, а ходили - воды в нем было по пояс.

5. Вода в озере приобрела розовый оттенок благодаря микроорганизмам, способным существовать в насыщенном солевом растворе. Кроме них, другой органической жизни в Ретбе нет - для водорослей, не говоря уж о рыбах, такая концентрация соли губительна. Она здесь почти в полтора раза выше, чем в Мертвом море, - триста восемьдесят граммов на литр...

6. Микробиолог Бернард Оливер решил научно объяснить причину такого необычного цвета воды. В озере обитает микроорганизм *Dunaliella salina* который поглощая солнечный цвет выделяет пигмент.

7. Из-за углубления дна скоро извлекать соль старым дедовским способом будет уже невозможной сенегальские власти столкнутся с проблемой трудоустройства армии кормящихся вокруг озера добытчиков и торговцев. Но пока каждое утро десятки полуголых мужчин, прихватив нехитрый инвентарь, выплывают на середину озера, ставят лодку на прикол и лезут в невероятно соленую.

8. Соляной раствор такой концентрации способен за какие-нибудь полчаса разъесть кожу до такой степени, что на ней образуются плохо заживающие язвы. Поэтому, прежде чем сесть в лодку, добытчики натираются маслом. Его получают из плодов сального дерева, по научному оно называется бутиросперма Парка... Именно это масло заставляет их тела блестеть на солнце...

9. Соль на дне сначала разрыхляют, потом, вслепую, под водой

накладывают в корзину. Из корзины, дав стечь лишней воде, ее перегружают в лодку... Кажется, под такой тяжестью посуда должна пойти ко дну - но плотный соляной раствор надежно держит ее на плаву. Главное не забывать время от времени вычерпывать из лодки стекающую с соли воду.

10. Извлекают соль со дна озера мужчины... На этом их участие в процессе заканчивается – все дальнейшие операции выполняют женщины, часто совсем юные, почти девочки... Они перетаскивают соль в пластмассовых тазах на берег и сваливают ее там для просушки. Этот труд, пожалуй, не легче мужского - полный таз тянет килограммов на двадцать-двадцать пять... Но в Африке мало кого занимают вопросы охраны женского и детского труда...

11. Только что добытая соль сероватого цвета. Поэтому, дав подсохнуть, женщины промывают и перебирают ее, чтобы удалить ил и песок... Из небольших горок, в каждую из которых воткнута табличка с именем владельца, очищенную соль пересыпают в общие кучи, трехкилометровой грядой протянувшиеся вдоль берега Розового озера... В них она год или два дожидается оптовых покупателей - за это время соль под лучами тропического солнца успевает выцвести и сделаться совершенно белой. Соль, которую добывают здесь такими примитивными методами, идет на экспорт в страны Африки и, в качестве экзотики, даже в Европу. Сами же сенегальцы довольствуются солью, полученной промышленным способом из морской воды.

12. За пятидесятикилограммовый мешок оптовика платят около тридцати центов. Пирог вмещает приблизительно пятьсот килограммов. Выходит, что за день каторжного труда работник получает всего девять долларов. Но по африканским меркам это хорошие деньги. Иначе на озеро Ретба не ехали бы гастарбайтеры из соседних стран - Мали, Гвинеи, Гамбии, Верхней Вольты... Дольше двух-трех лет они тут обычно не задерживаются. Иначе можно стать инвалидом. Сами сенегальцы на приезжих работяг смотрят свысока. Они зарабатывают на жизнь более трудом - скупкой и перепродажей соли, в качестве гидов и телохранителей сопровождают европейцев, приезжающих посмотреть на чудо природы - озеро, вода которого словно окрашена кровью...

دریاچه صورتی در سنگال

در سنگال دریاچه ای به رنگ صورتی روشن قرار دارد. انگار درون آن منگنز ریخته اند. آب اینجا تا حدی شور است، که در آن فقط یک گونه میکروارگانیسم ها می توانند زنده بمانند. آنها چنین رنگی را به آب می بخشند. در تمام روز، اهالی محلی ایستاده تا گلو در آب، نمک را از کف دریاچه جمع می کنند و آن را در قایق ها میریزند کار کمر شکنی است، اما با توجه به استانداردهای آفریقا، دستمزد نسبتاً خوبی پرداخت میکنند.

۱- آب و قایق های شگفت انگیز رنگی قایق ها به طور کامل ۲ کیلو متری خط ساحلی دریاچه صورتی یا همانطور که به زبان مردم وولف، بزرگترین گروه قومی سنگال رتبا نامیده می شود را پوشش می دهند.

۲- این قایق های مسطح بسیار شبیه به کارهای ما روسی هاست. اما اینجا بر روی آنها ماهی نمیگیرند، علف خشک حمل نمی کنند، در دهکده همسایه شنا نمی کنند. در این دریاچه سنگال، آنها فقط برای استخراج نمک کار می کنند.

۳- آنچه امروزه دریاچه رتبا نامیده می شود قبلاً یک تالاب بود، اما برخورد موج با ساحل به تدریج شن و ماسه را شسته و در پایان مجرای اتصال تالاب با اقیانوس پر شد. برای مدت طولانی رتبا یک دریاچه نمکی قابل توجه نبود، اما در دهه ۷۰ در قرن گذشته یکسری خشکسالی در سنگال رخ داد، رتبا بسیار کم عمق شد و یک لایه ضخیم نمک که در کف آن تولید شده بود، بعداً بسیار سود آور شد.

۴- امروزه مردم ایستاده به روی شانه در آب کار می کنند. ۲۰ سال پیش آنها در دریاچه صورتی شنا نمیکردند چراکه آب کم عمق بود.

۵- آب در دریاچه به دلیل وجود میکروارگانیسم هایی که می توانند در محلول اشباع شده وجود داشته باشند، صورتی است. علاوه بر آنها، به دلیل آنکه غلظت نمک کشنده است، زندگی ارگانیک دیگری در رتبا برای جلبک ها و ماهی ها وجود ندارد. غلظت نمک اینجا تقریباً یک و نیم برابر بیشتر از دریای مرده است. سیصد و هشتاد گرم در هر لیتر.

۶- میکروبیولوژیست برنالد الیور تصمیم گرفت تا دلیل رنگ غیر معمول آب را به طور علمی توضیح دهد. این دریاچه با میکروارگانیسم دونالیلا سالینا ساکن شده است که با جذب نور خورشید رنگدانه را ساطع می کند.

۷- با توجه به عمیق شدن قسمت کف، به زودی استخراج نمک به روش سنتی غیر ممکن خواهد بود. مقامات سنگال با مشکل اشتغال ارتش، معدن چیان و تجار و معامله گران در اطراف دریاچه روبه رو خواهند شد. اما تا اینکه هر روز صبح ده ها مرد نیمه برهنه با گرفتن یک سبدهای ساده در وسط دریاچه پیدا می شوند، شنا می کنند، قایق را برای تفریح قرار میدهند و به آب های فوق العاده شور میروند.

۸- یک محلول نمکی با چنین غلظتی قادر است پوست را به مدت نیم ساعت از بین ببرد تا حدی که ضخم های بهبود نیافته روی آن ایجاد شود. بنابراین قبل از سوار شدن به قایق، کارگران به روغن آغشته میشوند، این روغن از میوه درخت سبزی به دست می آید، از نظر علمی به آن بوتیروسپرم پارکا گفته می شود. این روغن است که باعث میشود بدن آنها در آفتاب بدرخشد.

۹- نمک ابتدا در کف یا قعر پوک می شود سپس کورکورانه زیر آب درون یک سبد قرار می گیرد. سبد، اجازه می دهد آب اضافی تخلیه شود، آن درون قایق بارگیری می شود... به نظر میرسد که در چنین وزنی قایق باید به پایین برود اما با اطمینان میتواند آن را در محلول نمک متراکم محیط نگهدارد.

این نکته اصلی را فراموش نکنید که هرازگاهی اب نمک سرازیر شده قایق را تخلیه کنید.

۱۰- مردان از ته دریاچه نمک استخراج می کنند ... بدین ترتیب مشارکت آنها در این فرایند به پایان میرسد. تمام عملیات بعدی توسط زنان اغلب بسیار جوان ، تقریبا دختران انجام میشود... آنها نمک ها را در حوضچه های پلاستیکی به ساحل می کشند و آن را در آنجا ریخته تا خشک شوند . شاید این کار ساده تر از کار مردان نباشد. یک حوضچه کامل بیست تا بیست و پنج کیلو گرم می کشد اما در آفریقا کمتر کسی نگران حمایت از کار زنان و کودکان است...

۱۱- نمک تازه استخراج شده خاکستری است. بنابراین پس از اجازه خشک شدن ، خانم ها آن را شسته، مرتب میکنند تا سیلت و ماسه را از بین ببرند.. در بخش های کوچک که هر یک حاوی یک لوح با نام صاحب است نمک تصفیه شده را در تپه های معمولی سه کیلو متری در امتداد سواحل صورتی میریزند... آنها یک یا دو سال برای خریداران عمده فروشی صبر می کنند در این مدت نمک تحت پرتوهای خورشید گرمسیری قادر به محو شدن و کاملاً سفید شدن است. نمکی که باچنین روش های ابتدایی در اینجا استخراج می شود، برای صادرات به کشورهای آفریقایی همانطور عجیب و غریب حتی به اروپا میرود. خود سنگال ها با نمکی که به طور صنعتی از آب دریا به دست می آید راضی هستند.

۱۲- عمده فروشان حدود سی سنت برای یک کیسه پنجاه کیلو گرمی پرداخت می کنند. هر قایق تقریباً ۵۰۰ کیلو گرم وزن دارد، معلوم است که برای یک روز کار سخت یک کارگر فقط ۹ دلار دریافت می کند. اما طبق استانداردهای آفریقایی ، این پول خوبی است در غیر این صورت کارگران مهاجر از کشورهای همسایه (مالی ، گیوینی ، گامبی، ولتی) به دریاچه رتبا نمی رفتند. آنها معمولاً بیش از دو یا سه سال در اینجا نمی مانند، در غیر این صورت می توانند بیکار شوند. خود سنگالی ها به دنبال بازدید از کارگران سختکوش هستند. آنها درآمد خود را با کار بیشتری بدست می آورند. علاوه بر خرید و فروش نمک به عنوان راهنماها و محافظان اروپاییان که برای دیدن معجزه طبیعت می آیند همراهی می کنند. دریاچه ای که به نظر می رسد آب آن با خون نقاشی شده است.

زной одиночества

ملیکا طاهری فرزام دانشجوی دوره کارشناسی دانشگاه الزهرا(س) ورودی ۹۷

Зной одиночества

Так много я терпел с огнём моего сердца, что меня поджёт
Без тебя, возлюбленная, либо терпел
либо разгорался я
Увидев нелюбовь, что никто не погасил
мой огонь
Хотя от жары с головы до ног как
молния разгорался я
Но не как свеча ради радости между
друзьями разгорался я
Как тюльпан, от зной одиночества в
пустыне разгорался я
Как та свеча зажигаемую перед солнцем
Перед красавицами и неуместно
разгорался я
От огня сердца между волной слёз
разгорался я
Увидев несчастье, что в объятиях моря
разгорался я
Свеча и цветок тоже от пламени
разгораются они
Между самоотверженными, не только
один разгорался я
Моя честая душа, Рахи! была лучезарное
солнце
Ушёл я и поджёт из-за моего горя целую
вселенную

Рахи Моаери

داغ تنهایی

آنقدر با آتش دل ساختم تا سوختم
بی تو ای آرام جان یا ساختم یا سوختم
سرد مهری بین که کس بر آتشم آبی نزد
گرچه همچون برق از گرمی سراپا سوختم
سوختم اما نه چون شمع طرب در بین جمع
لاله ام کز داغ تنهایی به صحرا سوختم
همچو آن شمعی که افروزند پیش آفتاب
سوختم در پیش مه رویان و بیجا سوختم
سوختم از آتش دل در میان موج اشک
شوربختی بین که در آغوش دریا سوختم
شمع و گل هم هر کدام از شعله‌ای در آتش اند
در میان پاکبازان من نه تنها سوختم
جان پاک من رهی خورشید عالمتاب بود
رفتم و از ماتم خود عالمی را سوختم

رهی معیری

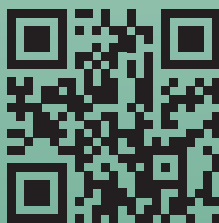
Ответи кроссворда

محمدجواد محسنی دانشجوی دوره ی کارشناسی دانشگاه تهران شمال ورودی ۹۶

1	Ш	О	Д	2	В	Е	3	С	4	З	А	5	С	А	Д	6	А	
	О			К			7	О	К	О		Л					Т	
	Д		8	С	К	О	Л		9	Д	Ж	И	10	П			Т	
11	В	И	Н	О			Д		И			12	В	Е	Н	А		
	И		Е		13	К	А	Н	А	14	Л		Н				Ш	
15	Г	16	И	Г	А	Н	Т			17	К	А		А	18	П	Е	
		О				И					Р				А			
19	И	Н	20	Д	И	Г	21	О		22	Р	Е	Л	23	И	К	24	Т
	М		Р			25	А	Б	З	А	Ц		К					Ю
26	П	Л	Е	27	Н		О			К			28	О	Р	Ё	Л	
	О		29	К	Р	А	Й			30	И	З	Б	А				Е
	Р				А			31	К	И	Т		Е					Н
32	Т	Р	А	В	М	А				33	А	Р	Т	Е	Л	Ь		

نشریه گام از تمامی علاقه مندان در حوزه زبان روسی دعوت به همکاری می نماید

جهت ورود به کانال نشریه می توانید کد QR فوق را اسکن نمایید

@stepmagazine